

И. Можеше: ето тоя часъ като поискамъ да иде, изведнѣждъ отхожда.

М. Поискай сега да прострешъ и двѣ-тѣ си рѣцѣ на горѣ.

И. На, прострѣхъ ги.

М. Поискай да ги спуснешъ сега надолу.

И. На, спуснахъ ги.

М. Можеше ли Петръ да поиска да му ся прострѣтъ рѣцѣ-тѣ, догдѣ бѣше още живъ?

И. Можеше, и ги правѣше да ся прости-рѣтъ често, когато играеше съ мене на топкѣ. Но като умрѣ не можеше вече да има волѣ; нито можеше да поиска да дигне вече рѣцѣ-тѣ си.

М. Може ли часовникъ-тъ да иска да обръща показователи-ты си?

И. Струва ми ся че часовникъ-тъ нѣма во-лѣ за никоѣ работѣ. Той не чувствува ни-кога, нито разумѣва, и когато не го навѣешъ, той не може вече да работи, и тогава при-лича на умрѣлия-тъ Петра.

М. Когато запре часовникъ-тъ, и пакъ го навѣешъ може ли да търгне?

И. Може.

М. Може ли часовникъ-тъ да ся навѣе самъ?

И. Не може, мамо, трѣба да го навѣе нѣ-кой, защото ако го не навѣе не могатъ му трѣгна търкалца-та.

М. Какъ ся навива?

И. Съ рѣкѣ.

М. Що подига рѣкѣ-тъ ми да го навива?